

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 543/2023
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца Акционарског друштва за осигурање „Generali осигурање Србија“ из Београда, кога заступа Јована Немаровић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., по регресној тужби, одлучујући о сукобу месне надлежности Основног суда у Нишу и Трећег основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници **МЕСНО** је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

У поступку по регресној тужби Трећи основни суд у Београду се решењем П 1040/20 од 13.01.2020. године огласио месно ненадлежним и по правоснажности своје одлуке предмет упутио Основном суду у Нишу. Применом члана 478. ЗПП жалба тужиоца изјављена против наведеног решења одбачена је као недозвољена решењем Вишег суда у Београду Гж 2075/21 од 18.02.2021. године.

Основни суд у Нишу није прихватио уступљену месну надлежност већ је дописом П 5538/23 од 03.10.2023. године списе доставио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности.

Одлучујући о сукобу месне надлежности Врховни суд је сходно члану 22. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама) у вези са чланом 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гледник РС“ број 10/23 утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Поступак у овој парници покренут је регресном тужбом поднетом сходно члану 44. став 3. у вези са ставом 1. Трећем основном суду у Београду, против тужене АА из У парници у којој је сходно члану 19. ЗПП није предвиђена искључива месна надлежност, без приговора тужене Трећи основни суд у Београду се огласио месно ненадлежним, са образложењем да је сходно члану 38. и члану 39. члан 1. ЗПП према пребивалишту тужене за суђење опште месно надлежан Основни суд у Нишу.

Према стању у списима, тужена је пребивалиште у Нишу имала до 05.05.2018. године, кадса се са истог одјавила и од тог датума нема регистровано пребивалиште или боравиште на територији Републике Србије. Предмет спора је регресно потраживање тужиоца према туженој, што значи да се ради о вануговорној одговорности за штету, у ком случају се месна надлежност одређује применом члана

44. став 1., којим је прописано да је за суђење у споровима због вануговорне одговорности за штету поред суда опште месне надлежности надлежан суд на чијем подручју је штетна радња извршена или суд на чијем подручју је штетна последица наступила. Сходно члану 44. став 3. ЗПП одредба става 1. примењује се и у поступку о регресним захтевима по основу накнаде штете против регресних дужника када се ради о осигуравајућим организацијама.

Тужилац пребивалиште има у Београду, Владимира Поповића 8, односно на територији Градске општине Нови Београд, за коју је према члану 3. став 1. тачка 6. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ број 101/13), надлежан Трећи основни суд, који се без изјављеног приговора месне ненадлежности од стране туженог није могао огласити месно ненадлежним.

На основу изложеног, применом члана 22. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Весна Станковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић